

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน
ชื่อและนามสกุล	บ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก
แขนงวิชา	นายสุนทร สุทธนะ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
	รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนตรีวัต

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนตรีวัต)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จุยโต)

คณะกรรมการบันฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาชั้นประกาศนียกศิลป์
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ ประเสริฐศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาการจัดการ

วันที่ ๒๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน

บ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก

**ผู้ศึกษา นายสุนทร สุทธนะ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนตรีวัต ปักษ์ศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

การศึกษารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน (2) ศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน (3) ศึกษาแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่หัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนหัวหน้าครอบครัวจำนวน 125 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประชาชนบ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (2) ลักษณะการมีส่วนร่วมการจัดการป่าชุมชนโดยรวมพบว่าประชาชนร่วมค่าเนินการสูงสุด และร่วมรับผลกระทบป่าชุมชนต่ำสุด (3) ข้อเสนอแนะแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับป่าชุมชนอย่างต่อเนื่อง จัดให้ประชาชนเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน จัดฝึกอบรมการทำงานเป็นทีมให้กับคณะกรรมการป่าชุมชน และสำรวจหากำลังผลิตพืชผลของป่าเพื่อนำมาขายให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดการป่าชุมชน จังหวัดตาก

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้มีพระคุณหลายท่าน จึงขอแสดงกิตติกรรมประกาศดังนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนตรีวัต ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง และร่วมให้งานค้นคว้าอิสระสำเร็จ รวมทั้ง คณาจารย์ในสาขาวิชาการจัดการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้อันมีคุณปการนับถ้วนแต่เริ่มเข้าศึกษาจนกระทั่งศึกษาสำเร็จ

สุดท้าย ขอขอบพระคุณมารดา ภรรยา และลูกๆ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาค้นคว้าด้วยดีตลอดมา

สุนทร สุทธนะ

พฤษภาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การศึกษา	๒
กรอบแนวคิดการศึกษา	๓
ขอบเขตการศึกษา	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	๖
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	๙
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	๑๔
ป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า	๑๙
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๗
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๗
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๐
ข้อมูลทั่วไปของการศึกษา	๓๐
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน	๓๙
ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน	๔๔
ข้อเสนอแนะ	๔๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	47
สรุปการวิจัย	47
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	57
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	58
ข แบบสอบถาม	60
ค การคิดสถิติวิเคราะห์	66
ง ตารางแสดงผลการพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่ต้องการทราบ	68
ประวัติผู้ศึกษา	70

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านเพศ	30
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ	31
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพของครอบครัว	31
ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษา	32
ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพ	33
ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	34
ตารางที่ 4.7 ข้อมูลทั่วไปด้านเกย์ดำเนินตำแหน่งทางสังคม	35
ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไปด้านดำเนินตำแหน่งในสังคม	36
ตารางที่ 4.9 ข้อมูลทั่วไปด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชน	37
ตารางที่ 4.10 ข้อมูลทั่วไปด้านความเข้าใจในข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชน	38
ตารางที่ 4.11 ภาพรวมระดับการมีส่วนร่วม	39
ตารางที่ 4.12 การร่วมวางแผนการจัดการป้าชุมชน	40
ตารางที่ 4.13 การร่วมดำเนินการการจัดการป้าชุมชน	41
ตารางที่ 4.14 การร่วมติดตามประเมินผล	42
ตารางที่ 4.15 การร่วมรับผลประโยชน์	43
ตารางที่ 4.16 ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน	44

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน	3
ในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก	

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาประเทศและการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เป็นวัตถุคิดเพื่อการผลิตจำนวนมาก โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ที่ถูกใช้เกินกว่าศักยภาพ มีการบุกรุกแผ่วงเปลี่ยนพื้นที่ป่าไม้เป็นที่ดินเกษตรกรรม ทำให้สูญเสียป่าไม้อย่างถาวรเกิดผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมโดยรวม เช่น ดินถล่ม น้ำท่วมพื้นดิน ตลอดจนภัยแล้ง ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ทำให้ขาดแคลนน้ำ ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้รายได้ในชนบท ที่พึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้และมีอาชีพหลักด้านเกษตรกรรม ทำการเกษตรไม่ได้ผล คุณภาพชีวิตที่ตกต่ำและมีผลทำให้สังคมมีปัญหา สาเหตุจากการบุกรุกป่าเพิ่มมากขึ้น ยังก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ปฏิบัติงานด้านการป่าไม้กับรายภูมิที่ต้องอาศัยทรัพยากรป่าไม้ในการยังชีพอย่างรุนแรงและบอยครั้ง จนสังคมขาดความสงบสุข

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น จุดเด่น在于ต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วน ประกอบกับการพัฒนาทางการเมืองทำให้เกิดแนวคิดใหม่ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบของการมีส่วนร่วม หรือ “แนวทางประชาธิรัฐ” ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการจากเดิมที่ให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติเพียงฝ่ายเดียวเป็นการกระจายอำนาจโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม เช่น ให้องค์กรบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.) ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการคุ้มครองคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ รวมทั้งรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2550 ที่ได้ประกาศให้ประชาชนมีส่วนร่วม ตามมาตรา 85 (4) โดยให้จัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่วนบุรุษรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล ประกอบกับนโยบายป่าไม้แห่งชาติ ที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ เน้นให้เกิดการประสานงานและอี้อประโยชน์ระหว่างป่าไม้กับทรัพยากรอื่น รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนและรายภูมิในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาป่าไม้ (กรมป่าไม้, 2536)

รูปแบบการจัดการป้าไม้ภายใต้กฎหมายโดยการมีส่วนร่วมของรายถูรในชุมชนจึงเป็นที่มาของคำว่า “ป้าชุมชน”

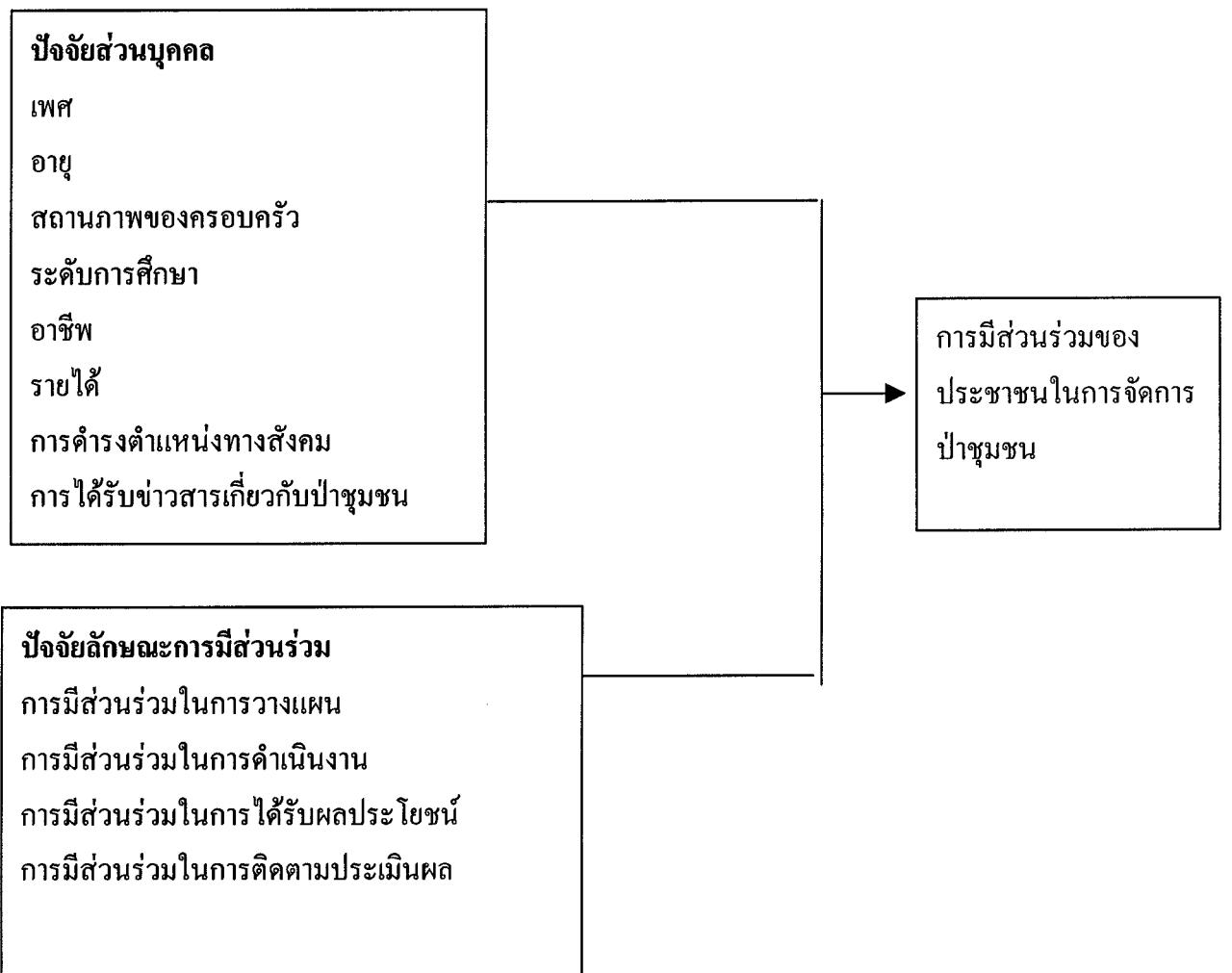
ดังนี้เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการจัดการใช้ทรัพยากรป้าไม้โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชน โดยเฉพาะในด้านการร่วมวางแผน การร่วมดำเนินการ การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมติดตามประเมินผล เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชนของบ้านหนองมะค่า อำเภอเมือง จังหวัดตาก

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชน บ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก**
- 2. เพื่อศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชน บ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก**
- 3. เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชนบ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก**

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษารังนี้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตการศึกษา

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนโดยเฉพาะในด้าน การวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล

4.2 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ประชากรบ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษาที่ชุมชนบ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2551

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาระบบนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนดังนี้

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในกระบวนการดำเนินโครงการที่มีผลต่อประชาชนในทุกขั้นตอนดังต่อไปนี้ การวางแผน การดำเนินงาน การรับผลประโยชน์และการประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประชุมวางแผน แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ และจัดทำแผนการจัดการป่าชุมชน

การมีส่วนร่วมดำเนินการ หมายถึง ร่วมเตรียมพื้นที่ ปลูกป่า ปลูกซ้อมป่า และลาดตระเวนป้องกันภัยป่า

การมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล หมายถึง ร่วมประชุมประเมินผล เสนอแนะความคิดเห็น ติดตามผลการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหา อุปสรรคในกิจกรรมป่าชุมชน

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรป่าไม้และผลผลิตจากป่าชุมชน

ประชาชน หมายถึงบุคคลที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่ในบ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

ป้าชุมชน หมายถึง พื้นที่ป้าของรัฐ ซึ่งประชาชนในบ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ได้ร่วมกันอนุรักษ์ ปลูกสร้างและควบคุม ดูแล บำรุง รักษา ป้องกันและปรับปรุงพัฒนาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ความต้องการของชุมชน

การจัดการป้าชุมชน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในป้าชุมชน บ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ในกรอบอนุรักษ์ ปลูกฟื้นฟู ควบคุม ดูแล บำรุง รักษา ป้องกัน ปรับปรุงพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากป่า

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เสนอต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับป้าชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ได้ข้อมูลด้านความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชนมากยิ่งขึ้น โดยประชาสัมพันธ์การให้ข่าวสารความรู้ และประโยชน์ของป้าชุมชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง
4. เป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการป้าชุมชนต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน บ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน
4. ป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

1.1 ความหมาย “ให้มีผู้ให้ความหมายนโยบายสาธารณะ” ไว้หลากหลายดังนี้

เสนอที่ จุ้ยโต (2549: 8) ได้สรุปความหมายนโยบายสาธารณะว่าเป็นแนวทางการตัดสินใจที่รัฐบาลเลือกกระทำหรือไม่กระทำของรัฐบาลทุกระดับของประเทศนั่งเพื่อชี้นำการกระทำที่ต้องการให้เกิดผลอย่างแท้จริง โดยการกำหนดเป็นชุดลำดับ ของแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผลในอันที่จะบรรลุเป้าหมายของสังคมที่กำหนดไว้

รองศาสตราจารย์ อ. ดาย ลังไนเสนอที่ จุ้ยโต (2549: 4) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะคือ ลิ่งที่รัฐบาลเลือกจะกระทำการหรือไม่กระทำการ ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐบาล ทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส เช่น การควบคุมความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ในสังคมและความพยายามในการจัดความขัดแย้งกับสังคมอื่น เป็นต้น และมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมรัฐบาลเลือกจะกระทำการรัฐบาลเป้าหมายด้วยดีในการให้บริการแก่สมาชิกในสังคม

**ไօරَا ชาแก่นสกี้ อ้างในกฎธน ธนาพงศ์ชร (2548: 5) ได้อธิบายว่า นโยบาย
สาธารณะ คือ กิจกรรมต่างๆที่รัฐบาลกระทำ ซึ่งครอบคลุมถึงเรื่องราวต่างๆดังนี้**

1. ขอบข่ายของบริการสาธารณะต่าง ๆ เช่น การศึกษาสวัสดิการ ทางหลวงแผ่นดิน เป็นต้น
2. กฎหมายบังคับในกิจกรรมของบุคคลและหน่วยงานต่างๆ เช่น กฎหมายบังคับของ ตำรวจของทหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเป็นต้น
3. การเฉลิมฉลองในโอกาสและเทศกาลที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ เช่น วันชาติ วันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น
4. การควบคุมกระบวนการกำหนดนโยบายหรือการกระทำการเมืองอื่น ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงวิธีการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภา การกำหนดเงินค่าสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งต่างๆ การป้องกันและปราบปรามการฟ้อรายภูร์บังหลวง เป็นต้น

**เดวิด อีสตัน อ้างในกฎธน ธนาพงศ์ชร(2548: 6)ได้อธิบาย นโยบาย
สาธารณะ ไว้ว่าหมายถึง การแยกแยะคุณค่าต่างๆโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายเพื่อสังคมเป็นส่วนรวม และเนื่องจากในประเทศไทยก็ตามองค์กรที่จะมีและใช้อำนาจในการแยกแยะคุณค่าต่างๆได้อย่างถูกต้อง ตามกฎหมายและมีผลกระทำต่อนบุคคลทุกคนในประเทศนั้น ได้แก่คือรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆของรัฐ บาลเท่านั้นนอกจากนี้การดำเนินงานทุกอย่างของรัฐบาลหนึ่งๆไม่ว่าจะเป็นการเลือกการกระทำการหรือ เลือกที่จะไม่กระทำการตามย่องก่อให้เกิดผลต่อการแยกแยะคุณค่าต่างๆของสังคมนั้นๆนั่นเอง**

**กฎธน ธนาพงศ์ชร (2540:568-569) ได้อธิบายนโยบายสาธารณะโดย
สังเคราะห์ความหมายของนักวิชาการไว้เป็น 3 กลุ่ม คือ**

**กลุ่มความหมายแรก นโยบายสาธารณะเป็นกิจกรรมหรือการกระทำการของรัฐบาล
ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในลักษณะใดหรือเป็นรัฐบาลในระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น ก็ถือว่าเป็น
นโยบายทั้งสิ้น เป็นการมุ่งเน้นกิจกรรมหรือการกระทำการของรัฐบาลเป็นสำคัญ**

กลุ่มความหมายที่สอง เป็นแนวทางการตัดสินใจของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจะกระทำหรือห้ามมิให้กระทำ เป็นการตัดสินที่กำหนดแนวทางกว้าง ๆ เพื่อนำเอาไปเป็นวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องและสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

กลุ่มความหมายที่สาม เป็นแนวทางหรือหนทางในการกระทำการของรัฐบาลที่เรียกว่า มีมรรคภัย (Means) ที่จะก่อให้เกิดการกระทำขึ้น เช่น แผน แผนงานและโครงการที่กำหนดขึ้น อันประกอบด้วยเป้าหมายปลายทางคุณค่าและการปฏิบัติต่าง ๆ

1.2 ลักษณะสำคัญของนโยบายสาธารณะ

สมบัติ ธรรมธรัญวงศ์ (2543: 21-22) ได้นิยามลักษณะสำคัญของนโยบายสาธารณะ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ
2. เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรงกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม
3. ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พลรकการเมือง สถาบันราชการ ข้าราชการ และประมุขของประเทศ
4. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำต้องเป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผน ระบบและกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่มีการstanต่ออย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
5. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำ ต้องมีเป้าหมายวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก
6. เป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำให้ปรากฏจริง ไม่ใช่เป็นเพียงการแสดงเจตนาณ์หรือความตั้งใจที่จะกระทำด้วยคำพูดเท่านั้น
7. เป็นกิจกรรมที่เดือကกระทำ ต้องมีผลลัพธ์ในการเก้าไขปัญหาที่สำคัญของสังคม ทึ้งปัญหาความขัดแย้งหรือความร่วมมือของประชาชน
8. เป็นการตัดสินใจที่จะกระทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก มิใช่การตัดสินใจเพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคล และเป็นชุดของการตัดสินใจที่เป็นระบบ มิใช่การตัดสินใจแบบเอกเทศ
9. เป็นการเลือกทางเลือกที่จะกระทำโดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

10. การต่อรอง หรือเป็นกิจกรรมที่เกิดจากประนีประนอมระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั้งกิจกรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ

12. เป็นกิจกรรมที่ขอบคุณหมาย

13. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะทำ หรือไม่จะทำอาจก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวกและลบต่อสังคม

จากแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่รัฐบาลเลือกกระทำหรือไม่กระทำทุกรอบดับ โดยมีแบบแผน ระบบ และกระบวนการ เพื่อให้กิจกรรมที่กระทำบรรลุเป้าหมายและอำนวยประโยชน์แก่สماชิกในสังคม

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

ยุวชน วุฒิเมธี (2526:20) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชนเอง การที่สามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทเพื่อแก้ไขปัญหา และนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้น ได้นั้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องยอมรับปรัชญาการพัฒนาชุมชนที่ว่า มนุษย์ทุกคนต่างมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น พร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของชุมชน และขณะเดียวกันต้องยอมรับความจริงที่ว่ามนุษย์นั้น สามารถพัฒนาได้ ถ้ามีโอกาสและได้รับการซึ่งแนะนำอย่างถูกต้อง

นิรันดร์ จงวุฒิเวชน์ (2527:183-185, 194) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า เป็นการเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มชนซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทำให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบกับกลุ่มด้วย

ปกรณ์ ปรียากร (2530:1-8) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชน คือ การที่ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมรับผลประโยชน์ ซึ่งกระทำได้ 4 ลักษณะ คือ

1. เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดว่าจะไร้ความจำเป็นขึ้นพื้นฐานชุมชน
2. เป็นผู้ระดมทรัพยากรต่างๆเพื่อสนับสนุนความจำเป็นพื้นฐาน
3. เป็นผู้มีบทบาทในการปรับปรุงวิธีการกระจายสินค้าและการบริการให้สมบูรณ์ขึ้น
4. เป็นผู้ได้รับความพึงพอใจและเกิดแรงจูงใจที่จะสร้างกระบวนการ

พัฒนาอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นทั้งแนวทางและจุดหมายปลายทาง โดยตัวของมันเองในแต่ละวัน ประชาชนทุกคนต่างมีจิตประณาน และเกิดความรู้สึกพึงพอใจอย่างลึกซึ้ง ในการที่เข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติงานที่เกือบหนุนต่อการตอบสนับความจำเป็นขึ้นพื้นฐานของตนเอง

เพิ่มศักดิ์ mgr. กิริมย์ (2543: 17-25) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนซึ่งประกอบไปด้วยบุคคล กลุ่ม และองค์กร มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการป่าและทรัพยากร อาทิการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การแสดงความเห็นและชี้ประเด็นปัญหา การตัดสินใจกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดการ การได้รับประโยชน์ การตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐทุกระดับ การติดตามประเมินผลและการแก้ไขปัญหาอุปสรรค

2.2 ลักษณะ ขั้นตอน และระดับการมีส่วนร่วม

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527: 6-7) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท ดังนี้ คือ ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้า ปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมตลอดจนความต้องการของชุมชน คิดและสร้างรูปแบบวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างร่างสิ่งใหม่ที่มีประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนับสนุนความต้องการของชุมชน วางแผนนโยบายหรือวางแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมเพื่อขัดและแก้ปัญหาและสนับสนุนความต้องการของชุมชน

ชนตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จัดหรือปรับปรุงระบบบริหารงาน พัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ลงทุนในกิจกรรม โครงการของชุมชน ตามจิตความสามารถ ของคนเอง ปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย ควบคุม ติดตาม ประเมินผล ร่วมนำร่องรักษาโครงการและกิจกรรมที่ทำไว้โดยเอกชน และรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ ตลอดไป

สุวรรณ คงทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้สรุปขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องเริ่ม จากการร่วมประชุมวางแผนดำเนินการและตัดสินใจในโครงการปฏิบัติตามแผนด้วยการลงมือกระทำ แบ่งปันผลประโยชน์จากการพัฒนา ประเมินผลงานที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

สมศักดิ์ สุขวงศ์ (2532: 102-115) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดการป่าชุมชนซึ่งจะมีทุกขั้นตอนดังนี้คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัด
2. การมีส่วนร่วมในการลงมือทำ
3. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

เพิ่มศักดิ์ mgr.ภิรมย์ (2543:17-25) ได้กล่าวถึงระดับการมีส่วนร่วม ไว้ว่า ในทางวิชาการ สามารถแบ่งแยกการมีส่วนร่วม ได้หลายระดับ ตามความหนักเบาของการเกี่ยวข้อง อาทิ

1. แบบการจัดการคนให้เข้าร่วม ผู้เข้าร่วมคัดเลือกจากตัวแทนของประชาชน ไม่ได้เลือกตั้ง และไม่มีอำนาจอะไร
2. แบบตอบสนองหรือค่อยเป็นค่อยไป ผู้เชี่ยวชาญจากส่วนกลางบอกว่าจะต้องทำอะไร ไม่มี การสะท้อนความเห็นจากประชาชน
3. แบบขอคำปรึกษาหารือ ปรึกษาหารือตอบคำถามซึ่งรายละเอียดถึงที่ต้องร่วม องค์กรภายใน กอกเป็นผู้ระบุปัญหาและกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและควบคุมการวิเคราะห์ข้อมูล โดยไม่ได้รับ ฟังความคิดเห็นของประชาชน

4. แบบร่วมตามหน้าที่หรือภารกิจที่กำหนดให้ ใช้วิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการ ประชาชนอาจมีส่วนร่วมโดยรวมเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยศึกษาวิเคราะห์ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้ว ประชาชนอาจเข้าร่วมอย่างแข็งขัน ร่วมตัดสินใจ แต่คำตอบหลักสุดท้ายมักกำหนดไว้ล่วงหน้า แล้ว โดยหน่วยงานภายนอก

6. แบบแข็งขัน ร่วมในการวิเคราะห์และพัฒนาแผนปฏิบัติการและศักยภาพของกลุ่มองค์กร ท่องถิน โดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ใช้วิธีการที่หลากหลายจากหลายสาขา

7. แบบสมัครใจทำเอง ประชาชนเป็นผู้คิดริเริ่มอย่างอิสระ ประชาชนอาจติดต่อประสานหน่วยงาน ภายนอกมาช่วยแนะนำโดยยังสามารถควบคุมการจัดการและใช้ทรัพยากรได้ทั้ง 6 ระดับ มีตั้งแต่ระดับต้น (ระดับ 1) ที่เข้าไปเตรียมการ หรือจัดการอย่างเข้ม เพื่อระดูให้คนเข้ามามีส่วนร่วมจนถึงระดับสุดยอด (ระดับ 6) ก cioè แบบสมัครใจ ประชาชนรับรู้ ทราบนักและเคลื่อนไหวผลักดันให้ร่วมงานกันเองโดยปราศจาก การจัดตั้งใด

ชนรัตน์ สมสืบ (2548:260-261) ได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเฉยเมย (Passive participation) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยถูกบอกเล่าว่า มีอะไรเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น การประกาศต่างๆ ของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการ โครงการได้ทำเพียงข้างเดียวไม่รับฟังการตอบสนองของประชาชน ข่าวสารจะได้รับการมีส่วนร่วมเพียงจากผู้ประกอบวิชาชีพ จากภายนอก

2. การมีส่วนร่วมในการให้ข่าวสาร (Participation in information giving) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตอบคำถามที่ออกมายากวิจัยโดยใช้แบบสอบถามสำรวจหรือแนวทางอื่นๆ ที่คล้ายๆ กัน ประชาชนไม่มีโอกาสที่จะมีส่วนในการปฏิบัติตามที่ข้อค้นพบของการวิจัยและไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องแต่ไม่มีส่วนร่วมในการวิจัย

3. การมีส่วนร่วมโดยการให้คำปรึกษา (Participation by consultation) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยถูกปรึกษาและบุคคลภายนอกฟังความเห็นต่างๆ นักวิชาชีพจากภายนอกนิยามทั้งปัญหาและแนวทางแก้ไข และอาจดัดแปลงตามที่ประชาชนให้ความเห็น แต่กระบวนการปรึกษายังคงไว้เช่นนี้ไม่ยอมให้มีการมีส่วนในการตัดสินใจ และนักวิชาชีพไม่ได้อยู่ใต้ข้อผูกพันที่จะทำตามความเห็นของประชาชน

4. การมีส่วนร่วมด้วยสิ่งจูงใจทางวัตถุ (Participation for material incentives) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการให้ทรัพยากรต่างๆ เช่น แรงงาน อาหาร เงินสด หรือ สิ่งจูงใจทางวัตถุต่างๆ การวิจัย หรือทดลองในไร่นามักเป็นแบบนี้ โดยเกษตรกรให้น้ำเพื่อการสาธิตแต่ไม่มีส่วนร่วมในการทดลอง หรือกระบวนการเรียนรู้ โคนปกติเมื่อจะเรียกว่าการมีส่วนร่วมแต่ประชาชนยังไม่มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมที่ข้าวนานออกไปเมื่อสิ่งจูงใจนั้นหมดลง

5. การมีส่วนร่วมเชิงหน้าที่ (Functional participation) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยก่อตั้งกลุ่มที่เริ่มจากภายนอกเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ การมีส่วนร่วมของชุมชนไม่ได้ถูกจำกัดตั้งแต่แรกของวงจร โครงการ แต่มีขึ้นหลังจากการตัดสินใจที่สำคัญได้ผ่านไปแล้ว กลุ่มประชาชนนี้จึงขึ้นอยู่กับผู้เริ่มและผู้อำนวยความสะดวกจากภายนอก แต่อาจถูกเปลี่ยนเป็นการขึ้นต่อตนเองได้ในที่สุด

6. การมีส่วนร่วมเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive participation) ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ซึ่งแนะนำไปสู่แผนปฏิบัติการและการก่อตั้งสถาบันใหม่ๆ ในท้องถิ่นหรือสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันที่มีอยู่ มีการใช้วิธีการจากสาขาวิชาการที่มีมุ่งมองหลากหลายและใช้กระบวนการเรียนที่มีโครงสร้างและเป็นระบบ กลุ่มประชาชนจะควบคุมการตัดสินใจของท้องถิ่นและมีส่วนในการดำรงรักษาโครงสร้างและการปฏิบัติ

7. การระดมตน (Self – mobilization) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยไม่ขึ้นกับสถาบันภายนอก ประชาชนพัฒนาการติดต่อกับภายนอกเพื่อทรัพยากรต่างๆ และคำแนะนำทางวิชาการที่ตนเองเป็นแต่ยังคงควบคุมวิธีใช้ทรัพยากร การระดมความคิดคริเริ่มของตนเอง และการทำงานร่วมกันอาจจะเกิดหรือไม่เกิดการต่อต้านจากการแยกจ่ายที่ไม่ยุติธรรมของความมั่งคั่งและอำนาจ

8. การเป็นตัวเร่งการเปลี่ยน (Catalyzing change) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นสมาชิกในชุมชนมีส่วนผลักดันให้คนอื่นๆ ในชุมชนเริ่มการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมหมายถึง

1. ร่วมวางแผน เมื่อ คืนหาสาเหตุของปัญหาร่วมกันได้แล้วนำปัญหานั้นไปวางแผนนโยบายหรือวางแผนเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาโดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับก่อนหลังและระบุหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

2. ร่วมปฏิบัติตามแผนที่วางแผนไว้ นำเอาแผนงานที่วางแผนไว้มาปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งต้องปฏิบัติตามแผนงานโดยเคร่งครัด

3. ร่วมกันแบ่งปันผลประโยชน์ มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากป้าชุมชนให้กับประชาชนที่มีส่วนร่วมด้วยความยุติธรรมเสมอภาคภายใต้ระบบที่มีอยู่

4. ร่วมกันประเมินผลการดำเนินการ ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการติดตามและควบคุมทุกขั้นตอนเพื่อจะได้รับทราบถึงความก้าวหน้าตลอดจนปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานและร่วมกันจัดปัญหาเหล่านั้น

ในส่วนระดับการมีส่วนร่วมนั้นสามารถเกิดขึ้นได้หลายระดับตั้งแต่การจัดการให้เข้าร่วมจนถึงการมีส่วนร่วมแบบสมัครใจ

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการป้าชุมชน

3.1 ความหมายของป้าชุมชน

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการป้าชุมชน มีผู้ให้ความหมายของป้าชุมชนไว้ดังนี้

อำนวย คงนิช (2528:22) กล่าวว่า “ป้าชุมชน” หมายถึง ป้าไม้ธรรมชาติหรือป้าที่สร้างขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนนี้ ได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุมชนเพื่อยกระดับรายได้ให้กับประชาชนนี้ ได้ประโยชน์ร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุมชน เพื่อยกระดับรายได้ให้กับประชาชน สถานที่ที่จะสร้างป้าชุมชนควรเป็นที่ดินสาธารณะ การเลือกพืชพรรณที่จะปลูกในป้าชุมชนควรเป็นไม้โตเร็วเพื่อที่จะให้ได้ผลเร็วเพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจแก่ประชาชน แรงงานที่ใช้ในการปลูกป้าควรเป็นชาวบ้านเพื่อให้เกิดความสำนึกในการเป็นเจ้าของ การใช้ประโยชน์จากป้าชุมชนให้คุณภาพดีหรืออาจเป็นกรรมการหนูบ้านเป็นผู้แบ่งประโยชน์

กรณป้าไน (2531: 117) ให้ความหมายป้าชุมชนว่า เป็นป้าซึ่งประชาชน กลุ่มประชาชน หรือสถาบันในชุมชน ได้ร่วมกันรักษาไว้เพื่อประโยชน์ของชุมชนนี้ และในความหมายเฉพาะกิจกรรมป้าชุมชนคือ รูปแบบของการจัดการป้าไม้ที่นำองค์ประกอบของความต้องการของประชาชนและประชาชนผู้รับประโยชน์เข้ามาร่วมในการดำเนินการของชุมชนนั้น

คณะกรรมการพิจารณาแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับป้าชุมชน (2533: อัคสำเนา) ให้ความหมายของป้าชุมชนว่าเป็นส่วนหนึ่งของวงคасตรชุมชน หมายถึง พื้นที่ป้าไม่ได้จัดแบ่งหรือกำหนดไว้เป็นชุมชนมีการจัดการโดยชุมชนและเพื่อชุมชนจะได้นำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและถาวรตามกฎหมายที่ชุมชนได้กำหนดไว้ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับความเชื่อและวัฒนธรรมของประชาชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นสำคัญ

ศรีสุวรรณ ควรจาร (2533: 9-13) ให้ความหมายของกิจกรรมป้าชุมชนว่าเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป้าไม้ โดยชุมชนเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อชุมชนและเพื่อดำรงไว้ซึ่งระบบนิเวศในท้องถิ่นซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่รองรับประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่หลากหลายคลายต่อชุมชนในระยะยาว

โภมล แพรอกทอง (2537:5-6) กล่าวว่า ป้าชุมชนคือ รูปแบบการจัดการป้าไม้ที่นำเอาความต้องการพึงพอใจของประชาชนมาเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดการและให้ประชาชนผู้ได้รับประโยชน์จากป้าดังกล่าวโดยประชาชนเป็นผู้กำหนดแผนการและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เพื่อผลประโยชน์ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอความต้องการของชุมชน

เจนศักดิ์ วิชาภูพิพงษ์ (2550:6) ได้ให้ความหมายของป้าชุมชนว่า ที่ดินและ/หรือที่ดินป้าไม่ที่ชุมชนได้ดำเนินการ หรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้ดำเนินการร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่จัดการกิจการงานด้านป้าไม้อายุต่อเนื่อง ภายใต้กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ และแผนงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจสอดคล้องกับความเชื่อและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นนั้นด้วย การจัดการหรือดำเนินการดังกล่าว ก็เพื่อการอนุรักษ์และให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

3.2 ลักษณะของป้าชุมชน

เงนศักดิ์ วิชาชูติพงศ์ (2550:11-14) ได้สรุปป้าชุมชนทั่วประเทศมี 2 ลักษณะ ดังนี้
ก.ป้าชุมชนธรรมชาติ หรือ ป้าชุมชนดั้งเดิม ตัวอย่าง เช่น

1. ป้าอภัยทานเป็นป้าไม่ที่รายภูริในชุมชนร่วมกันรักษาไว้เพื่อการห้ามล่าสัตว์ป่าทุกประเภท
2. ป้าวัด เป็นป้าไม่ที่วัดร่วมกับรายภูริในชุมชนรักษาไว้ เพื่อประโยชน์ทางด้านการปฏิบัติธรรม

3. ป้าชา เป็นป้าไม่ในเขตชุมชนหรือวัด ที่รายภูริใช้เป็นสถานที่สาธารณะเพื่อเฝ้าพซึ่งอาจเป็นพื้นที่ของวัดหรือชุมชนก็ได้

4. ป้าคอนปู่ตา เป็นป้าไม่ที่รายภูริใช้ตั้งศาลาพระภูมิบ้านหรือศาลาปู่ตา และทำพิธีเชิญผี “เจ้าปู่ตา” มาสิงสถิตเพื่อปกป้องรักษาให้สมาชิกชุมชนมีความปลอดภัย การทำมาหากิน ได้ผลดีในแต่ละปี

5. ป้านำชับ หรือ ป้าหัวน้ำ เป็นป้าไม่ที่รายภูริในชุมชนคุ้แลรักษาไว้เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และใช้ในการเกษตรกรรม

6. ป้าหัวไร่ป่ายนา เป็นป้าไม่ที่รายภูริร่วมกันปลูกหรือเก็บรักษาต้นไม้ไว้ตามหัวไร่ป่ายนา เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการทำนายแนวเขต ใช้ไม้ในการก่อสร้างและใช้ประโยชน์อื่น ๆ

7. ป้าหัวนา เป็นป้าไม่ที่รายภูริในชุมชนร่วมกันคุ้แลรักษาไว้ เพื่อป้องกันการพังทลายของหน้าดินหรือกรดทรายที่ไหลลงไปในพื้นนา จะอยู่บริเวณติดกับพื้นที่ท่านา

8. ป้าใช้สอย เป็นป้าไม่ที่รายภูริในชุมชนร่วมกันคุ้แล และรักษาไว้เพื่อเป็นแหล่งไม้ใช้สอย เก็บไม้ฟืน เก็บหาของป่า ปล่อยสัตว์เลี้ยง เก็บสมุนไพร และเป็นแหล่งอาหารเพื่อการยังชีพ

9. ป้าชุมชนธรรมชาติในลักษณะอื่น ๆ เป็นป้าไม่ที่รายภูริร่วมกันจัดการเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของชุมชนในพื้นที่ เช่น ในป้าพรุ ป้าชายเลน ป้าบุ่งป้าทาม ฯลฯ

ข. ป้าชุมชนพัฒนา หรือ พื้นฟูชีนใหม่ เช่น

1. ป้าปู่กอกเพื่อการใช้สอยชุมชน เป็นพื้นที่ปลูกต้นไม้ที่รายล้อมในชุมชนได้ร่วมกันปลูกขึ้นในที่สาธารณะประจำโภชน์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแหล่งไม้ใช้สอยและเชื้อเพลิง
2. ป้าปู่กอกในโรงเรียน เป็นพื้นที่ปลูกต้นไม้เพื่อการศึกษาทั้งทางด้านการเกษตร การให้ร่มเงา และใช้ประโยชน์อื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนหนึ่งที่เงินทุนการปลูกต้นไม้มามากรายได้จากการจำหน่ายกล้าไม้ของนักเรียน
3. ป้าปู่กอกในบริเวณวัดหรือสำนักสงฆ์ เป็นพื้นที่ปลูกต้นไม้ขึ้นในบริเวณวัดหรือสำนักสงฆ์ เพื่อให้เกิดความร่มรื่นเหมาะสมกับการสังบททางจิตใจและการใช้ประโยชน์จากไม้ในกิจกรรมของวัด
4. ป้าชุมชนตามโครงการจัดที่ดินหรือโครงการอื่น ๆ ของรัฐบาล เป็นพื้นที่ปลูกต้นไม้ในที่ดินของรัฐ เช่น ปลูกพร้อมกับการจัดสรรที่ดิน ฯลฯ และจัดทำเป็นป้าชุมชน โดยมีองค์กรของชาวบ้านเป็นผู้ดูแล

3.3 หลักการป้าชุมชน

เพิ่มศักดิ์ mgr.ภารภิรมย์(2543:11-25) ได้กล่าวว่า ป้าชุมชนมีหลักการสำคัญคือ ให้ความสำคัญกับคนและกลุ่ม องค์กรในชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดกับทรัพยากร ได้มีสิทธิอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการคุ้มครองและจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีกลไกทางสังคมช่วยกันตรวจสอบ และมีกฎหมายคุ้มครอง ป้าชุมชนจึงเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกแห่งที่ชุมชนต้องการแม่กระถังชุมชนในเมือง หากมีป้าอยู่แล้วก็ช่วยสนับสนุนชุมชนให้มีการจัดการที่ดียิ่งขึ้นไป หากยังไม่มีป้า เพราะอาจเป็นชุมชนตั้งใหม่หรือไม่มีที่ดิน ก็ควรช่วยสนับสนุนให้สร้างป้า เช่น หาที่ดินให้ จัดและพัฒนาภักดุ่มขององค์กรชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อให้ทำป้าชุมชนสำเร็จ เพื่อเป็นการช่วยคุ้มครองสิทธิชุมชน ควรสนับสนุนเครือข่ายองค์กรจัดการป้าชุมชนขึ้นหลาย ๆ ระดับ เช่น ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อประสานความร่วมมือและสร้างกลยุทธ์และมาตรการทางนโยบายและกฎหมาย

3.4 องค์ประกอบของป้าชุมชน

จากแนวความคิดและความหมายป้าชุมชน โภนล แพรกรทองและ จินตนา อัมรสวงศิน (2535:529-583) ได้จำแนกองค์ประกอบของป้าชุมชนไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย

1. ที่ดิน หมายถึง ที่ดินป้าไม่หรือที่ดินที่สามารถดำเนินการงานป้าชุมชน
2. ชุมชน ประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น เป็นผู้มีความสำคัญและบทบาทสูงในการนำไปสู่การพัฒนาป้าชุมชน องค์กรประชาชน เป็นผู้สืบเนื่องแนวความคิดป้าชุมชนให้ได้รับการปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาป้าชุมชน สามารถในการจัดการป้าชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน
3. การจัดการ ได้แก่ กิจกรรมในการทำให้ป้าชุมชนเกิดความมั่นคงและยั่งยืนถาวรเพื่อประโยชน์ของชุมชนอย่างต่อเนื่อง

3.5 การจัดการป้าชุมชน

กรมป้าไม้ (2541:29-30) ได้แบ่งรูปแบบขององค์กรที่ดำเนินงานป้าชุมชนเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. องค์กรที่เป็นทางการ เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน สถาบันฯ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)
2. องค์กรที่ไม่เป็นทางการ เช่น องค์กรเครือข่ายลุ่มน้ำ องค์กรเมืองฝ่ายภาคเหนือ ชุมชนชายฝั่งทะเล ชุมชนพิทักษ์ป่าเพื่อรักษาชีวิต

สมศักดิ์ สุขวงศ์ (2543:5-16) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการป้าชุมชน ชุมชนมีวิธีการจัดการอยู่ 2 อย่าง คือ

1. การจัดการทางชีวิทยา (biological management) เช่น กำหนดกฎหมายที่ว่าให้จะขอใช้ไม่สร้างบ้านต้องขออนุญาตกรรมการป้าชุมชน ภายใต้เงื่อนไขของชุมชนที่ช่วยกันกำหนด จะจับปูแสเมในป้าชุมชน จะไม่จับในฤดูวางไข่ เป็นต้น
3. การจัดการทางสังคม (social management) คือ กำหนดลงโทษกันเองในหมู่บ้านหรือนำส่งเจ้าหน้าที่บ้านเมืองจัดการ

จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน สรุปได้ว่าป่าชุมชนต้องมีพื้นที่ให้กับชุมชนจัดการ หรือได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้ร่วมจัดการในกิจกรรมป่าไม้เพื่อประโยชน์และสอดคล้องกับวิถีชีวิต ของชุมชน โดยตั้งกฎระเบียบและเงื่อนไขไว้ หากมีผู้ฝ่าฝืนก็มีบทกำหนดโทษ

4. ป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า

4.1 อาณาเขตหมู่บ้านหนองมะค่า

บ้านหนองมะค่า มีรายภูที่อาศัยอยู่ในปัจจุบันแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่ตั้งถิ่นฐาน ดั้งเดิม และอีกกลุ่มที่อพยพมาจากอำเภอคลี จังหวัดครัวเรค์และจังหวัดไกสีเคียง เดิมบ้านหนองมะค่าขึ้นอยู่ในการปกครองของหมู่ที่ 4 บ้านชะลาระษัง ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ต่อมา มีประชากรเพิ่มขึ้น จึงได้แยกตัวมาตั้งเป็นหมู่บ้านหนองมะค่า หมู่ที่ 12 เมื่อปี พ.ศ. 2532

4.1.1 ที่ดินและอาณาเขต

บ้านหนองมะค่าหมู่ที่ 12 ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

ทิศเหนือ ขาด บ้านชะลาระษัง หมู่ที่ 4 ตำบลโป่งแดง

ทิศใต้ ขาด บ้านน้ำดิน หมู่ที่ 6 ตำบลวังประจบ

ทิศตะวันออก ขาด ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่สodic – โป่งแดง

ทิศตะวันตก ขาด เขาระไคแม่น้ำ เขตป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่สodic – โป่งแดง

4.1.2 การคมนาคม

การเดินทางไปยังหมู่บ้านหนองมะค่า อาศัยเส้นทางสายหลักสายตาก – ญี่ปุ่นทัย ลึ่งบริเวณหลัก กิโลเมตรที่ 93 ห่างจากจังหวัดตากระยะทาง 30 กิโลเมตร บริเวณหมู่บ้าน โป่งแคน ตำบลวังประจบ มีทางแยกเลี้ยวซ้ายเข้าไปยังหมู่บ้าน ระยะทาง 8 กิโลเมตร ถึงหมู่บ้านและสามารถเดินทางต่อไปยังบ้านชะลาระษัง และหมู่บ้านในตำบลโป่งแดง

4.1.3 ประชากร

บ้านหนองมะค่ามีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 125 ครัวเรือน มีประชากรรวม 466 คน แยกเป็นเพศชาย 237 คน เพศหญิง 229 คน มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง 332 คน แยกเป็นเพศชาย 162 คน เพศหญิง 17 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแಡง, 2548)

4.1.4 การประกอบอาชีพ

อาชีพหลักของรายภูรบ้านหนองมะค่า คือ การทำไร่และการเลี้ยงสัตว์ อาชีพรองคือการรับจ้างทั่วไป พืชที่มีการเพาะปลูก คือ ข้าว ข้าวโพด ถั่วเขียว พริก ฝ้าย ทำสวนผลไม้ สัตว์เลี้ยงได้แก่ วัวและสุกร

นอกจากนี้รายภูรบ้านหนองมะค่า ไม่มีอาชีพของป่าตามฤดูกาล ภายในหมู่บ้านหนองมะค่า ไม่มีการทำอุตสาหกรรม อาชีพที่รายภูรทำอยู่มักเป็นอาชีพระยะสั้นที่มีรายได้ตอบแทนไว สามารถหมุนเวียนใช้จ่ายเงินได้รวดเร็ว ประกอบกับสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่แห้งแล้ง ทำให้รายภูรบางส่วนนิยมทำงานต่างถิ่น

4.1.5 สภาพพื้นที่และภูมิประเทศ

บ้านหนองมะค่า มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบ夷เขต มีความลาดเอียงไปทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีภูเขาอยู่ด้านทิศตะวันตกของหมู่บ้าน พื้นที่ทำกิน และที่อยู่อาศัยมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง เกลี้ย 130 เมตร มีแหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรกรรม เป็นลำห้วยธรรมชาติ คือ ลำห้วยคลองคลางคง คลองฝาง ในช่วงฤดูแล้งจะไม่มีน้ำ และมีอ่างเก็บน้ำบ้านชะลาคระังซึ่งมีน้ำใช้ตลอดปี โดยเป็นแหล่งน้ำที่มีส่วนทำให้ระดับน้ำใต้ดินมีระดับที่ดีสำหรับการเกษตรล้อมโดยทั่วไปดีขึ้น สภาพป่าบริเวณนั้นมีความชุ่มชื้น และลักษณะดินในพื้นที่หมู่บ้านเป็นดินเหนียว ดินร่วน และดินร่วนปนทราย ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์แตกต่างกันไป แล้วแต่ชนิดของแหล่งกำเนิด

4.1.6 ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตาก มีสภาพภูมิอากาศอยู่ภายใต้เขตอิทธิพลของมรสุมฤดูร้อน มีลมประจำพัดผ่านทุกปี สามารถแบ่งฤดูกาลเป็น 3 ฤดู ดังนี้

1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจะมีฝนตกชุดมากกว่า เนื่องจากไม่มีแนวเทือกเขาปิดกั้น
2. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะพัดพาเอาความแห้งแล้งและความหนาวเย็นจากประเทศจีนเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้เกิดอากาศหนาวเย็น โดยทั่วไป
3. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ระยะนี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จึงมีลมจากทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้ปกคลุมทำให้มีความร้อนอบอ้าว

4.2 ความเป็นมาของ ป้าชุมชนบ้านหนองมะค่า

ป้าชุมชนบ้านหนองมะค่า ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่สอด – โปงแಡง ในอดีต บริเวณพื้นที่ป่าแห่งนี้ มีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ขนาดใหญ่มากมาย รวมทั้งพืชผักและของป่าหลายชนิดที่รายภูรสามารถเก็บหานำมาประกอบอาหาร และใช้สอยในครัวเรือน ได้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2523 ได้มีการจัดตั้งสหกรณ์เพาถ่านขึ้นในหมู่บ้าน รายภูรได้พากันตัดฟันต้นไม้น้อยใหญ่เพื่อใช้เผาถ่าน และเมื่อปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา ได้มีการบุกรุกเปลี่ยนสภาพเป็นพื้นที่ที่ทำการเกษตร จึงทำให้สภาพป่าเสื่อมโทรมและถูกบุกรุกเปลี่ยนสภาพเป็นพื้นที่ทำการเกษตร

คณะกรรมการหมู่บ้านหนองมะค่าในขณะนั้น ได้มองเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และมีความคิดที่จะร่วมกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ที่เหลืออยู่กลับคืนให้คงไว้ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของหมู่บ้าน จึงได้นำเรื่องเสนอเข้าที่ประชุมประจำเดือนของหมู่บ้านเพื่อให้รายภูรได้ทราบและมีมติร่วมกันว่าจะให้กันพื้นที่ป่าตอนใต้ของหมู่บ้านเป็นพื้นที่ป้าชุมชนประจำหมู่บ้าน และได้จัดทำแนวเขตพื้นที่ป้าชุมชนขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา โดยมีกิจกรรมการปลูกต้นไม้เสริมสภาพป่า แต่การดำเนินงานไม่ประสบ

ผลสำเร็จท่าที่ควร เนื่องจากขาดประสิทธิภาพและไม่ได้ดูแลอย่างจริงจัง ต่อมา ปี พ.ศ. 2541 คณะกรรมการหมู่บ้านได้ตกลงกันว่าจะเริ่มปลูกป่าชุมชนและดูแลอย่างจริงจัง จึงได้ส่งคณะกรรมการของ การหมู่บ้านเข้ารับการอบรมเรื่อง การจัดการป่าชุมชน จำนวน 10 คน จากสำนักงานป่าไม้จังหวัดตาก และขอรับการสนับสนุนกล้าไม้สำน้ำปลูกในพื้นที่ป่าชุมชนของหมู่บ้านมีการขัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ เสริมสภาพป่าและกำหนดการดูแลรักษาย่างเป็นระบบ ทำให้ต้นไม้ที่สำน้ำปลูกเติบโตเป็นอย่างดี และ สภาพป่ากลับคงความสมบูรณ์ขึ้น

4.3 ลักษณะพื้นที่ป่าชุมชน

สภาพป่าชุมชนดังเดิมมีลักษณะเป็นป่าเต็งรัง มีเนื้อที่ประมาณ 570 ไร่ มีลักษณะเป็นเนินเขา ลาดเอียง และมีพื้นที่เป็นที่ราบด้านทิศตะวันออก ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย มีหินโผลกร้ายหัว พื้นที่พื้นที่พันธุ์ไม้มีค่าที่สำรวจพบ ได้แก่ เต็ง รัง ประดู่ แดง ติ่ว สะแก สะเดา อ้อยช้าง พฤกษ์ กระพี้จัน ตีนนก มะเจ้า มะค่าแต้ ผาเสียน ตะแบกเลือดฯ มีพุ่มไม้ขนาดกลางที่สำรวจพบ ได้แก่ โนกมัน พองป่า แสงลุง มะเครื่อง ตะโก ปอบิดฯ ไม้พื้นล่างที่สำรวจพบ ได้แก่ ต้นย่านาง กระเจียวสีม่วง หัวกระทือ มันอี หุ้ง สาบเสือ เปราะหอม หัวบุกฯ

สัตว์ป่าที่สำรวจพบในพื้นที่ จำพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ กระรอก กระแต ตุน หนู จำพวก สัตว์เลี้ยงคลาน ได้แก่ กิ้งก่า ภูษา ภูสิง ภูสามเหลี่ยม ภูทางมะพร้าว จิงเหلن แม้ตุ๊กแก จำพวกสัตว์ปีก ได้ แก่ นกกาเงน นกเขา นกคุ้ม นกเค้าแมว นกปรอดหัวโขน นกกระปุด นกเขมิน อีกฯ สัตว์จำพวกแมลง ได้แก่ แมลงผี โพรง ต่อ แทน

สภาพป่าที่ได้ทำการฟื้นฟูปลูกป่าต้นไม้เสริมขึ้น มีพื้นที่ดำเนินการ เนื้อที่ 30 ไร่ โดยได้ดำเนิน การปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน ดังนี้

ปี พ.ศ. 2541 ปลูกต้นสะเดา ปีเหล็ก หว้า และจามจุรี จำนวน 7,500 ต้น

ปี พ.ศ. 2542 ปลูกต้นสะเดา ปีเหล็ก มะขาม และไฝรวก จำนวน 2,500 ต้น

ปี พ.ศ. 2543 ปลูกต้นไฝรวก จำนวน 700 ต้น

รวมพื้นที่ที่ร่ายภูบ้านหนองมะค่า ได้ร่วมกันดูแลรักษาเป็นพื้นที่ป่าชุมชน ทั้งที่เป็นสภาพป่า ดังเดิมและที่ทำการปลูกป่าเพิ่มเติม รวมเป็นเนื้อที่ประมาณ 600 ไร่ ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการสำรวจ รังวัดพื้นที่เพื่อขอจัดทำเขื่อนทะเบียนตามคู่มือการดำเนินงานของกรมป่าไม้

4.4 วิธีการจัดการและการดูแลรักษา

1. มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแล โดยคัดเลือกรายภูรที่ให้ความร่วมมือ
2. จัดตั้งกฎระเบียบในการดูแลรักษาพื้นที่ป่าชุมชน ข้อห้ามในการเข้าไปใช้ประโยชน์
3. จัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตพื้นที่ป่าชุมชน โดยจัดทำป้ายคอนกรีตแสดงพื้นที่โครงการ และติดตั้งป้ายสังกะสีเขตป่าชุมชนรอบพื้นที่
4. จัดทำทางตรวจการณ์ด้านทิศใต้ไปยังทิศตะวันตก เพื่อเป็นแนวเขตและใช้สำหรับเป็นแนวป้องกันไฟป่าในช่วงฤดูแล้ง
5. จัดให้มีกิจกรรมการปลูกป่าและบำรุงต้นไม้ทุกปี ในช่วงเทศกาลวันสำคัญต่างๆ

4.5 การใช้ประโยชน์ป่าชุมชน

รายภูรบ้านหนองมะค่า ได้ใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนตามวิถีชีวิตของรายภูร ที่มีความผูกพันกับป่า และพึงพาทรัพยากรธรรมชาติมาโดยตลอด ทำให้ทุกคนเห็นคุณค่า และใช้ประโยชน์ร่วมกันดังนี้

1. เป็นแหล่งเก็บหาอาหารตามธรรมชาติ เช่น เห็ดป่า หน่อไม้ ผักหวาน สมุนไพรต่างๆ
2. เป็นแหล่งไม่ใช้สอยและเชื้อเพลิง โดยรายภูรจะเข้าไปเก็บเศษไม้ปลายไม้ที่แห้งนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิง และนำไม้ที่โตได้ขนาดไปใช้ในกิจการสาธารณ
3. เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เมื่อจากพื้นที่ป่าชุมชนอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านมีสภาพร่มรื่น บนเนินเขาสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของอ่างเก็บน้ำและบริเวณโดยรอบของ พื้นที่ หมู่บ้าน
4. เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ปัจจุบันสภาพป่ามีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น ทำให้สัตว์ป่าได้เข้ามาอาศัยอยู่ เช่น สัตว์จำพวกนกต่างๆ
5. เป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติและการศึกษาดูงาน โดยในแต่ละปีจะมีรายภูรจากหมู่บ้านใกล้เคียง ได้มามาศึกษาดูงานและหน่วยงานของรัฐ ได้พำนัชหน้าที่มาดูงานเป็นประจำ
6. เป็นสถานที่จัดกิจกรรมร่วมกันของรายภูรในหมู่บ้าน เนื่องในโอกาสวันสำคัญต่างๆ ทำให้เกิดความร่วมมือกันภายในหมู่บ้าน และสร้างความสามัคคี อันจะนำไปสู่ ความสำเร็จในการพัฒนาด้านต่างๆของหมู่บ้าน

4.6 กฏระเบียบของการรักษาป้าชุมชน

คณะกรรมการป้าชุมชนบ้านหนองนาค่า ได้ตกลงร่วมกันและมีมติให้ กำหนดให้มีกฏ ระเบียบ และข้อห้ามในการเข้าไปในเขตป้าชุมชน ดังนี้

1. ห้ามบุคคล บุตร พี่น้อง ญาติ ออกจากป้าชุมชนก่อนได้รับอนุญาต ปรับคนละ 5,000 – 10,000 บาท
2. บุคคลใดเข้ามาเก็บหาของป้าในเขตป้าชุมชนห้ามทำลายทรัพยารัฐธรรมชาติ
3. ให้คณะกรรมการออกตรวจ เดือนละ 2 ครั้ง
4. ผู้ใดฝ่าฝืนบุกรุกพื้นที่ชุมชนโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับไว้ละ 5,000 บาท

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพรชัย นั่งเมสิทธิ์ (2535:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการเข้ามามีส่วนร่วมของชาวบ้านในการจัดการป้าชุมชนในโครงการขององค์กรพัฒนาเอกชนพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน ของชาวบ้านจากการศึกษาตัวแปร 13 ตัวแปร พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมคือ เพศ ตำแหน่งในหมู่บ้าน การได้รับการสนับสนุนจากภายนอก ความรู้ความเข้าใจในปัญหาการเสื่อมโทรมของป้าไม่ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชนคือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ การถือครองที่ดิน จำนวนการถือครอง

ฉ้ออัน วุฒิกรรมรักษา (2526: 46) ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบทพบว่าประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นดำเนินการมากที่สุด รองลงมาคือขั้นติดตามผล ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบมากที่สุดรองลงมา คือการอภิปรายและวัสดุอุปกรณ์ และร่วมเป็นกรรมการ โดยมีปริมาณการเข้าร่วมประชุมทุกครั้งมากที่สุด ส่วนขั้นตอนการกำหนดความต้องการ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมประชุมทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ร่วมแสดงความคิดเห็น

จรุญรัตน์ หิรัญชุพห (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของ รายภูมิในโครงการวนศาสตร์ชุมชนบนพื้นที่สูงในลุ่มน้ำหัวயองเผะ จังหวัดกาญจนบุรีพบว่าปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมด้านต่างๆ ได้แก่ การร่วมวางแผนงาน คือระยะเวลาการอยู่อาศัย และการร่วมมือทางสังคม

กัลยารัตน์ รัตนะจิตร (2543:86-91) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนกรณีศึกษาป่าเขาวงคำบลป่าอ้อและคำบลระบำ อำเภอelan สัก จังหวัดอุทัยธานี พบร่วมดับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนอยู่ในระดับน้อย ประชาชนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 ไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการติดตามประเมินผล ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอย่างเด่นชัด ได้แก่ อายุ รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาการอยู่อาศัยในพื้นที่ อายุ การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการได้รับข่าวสารตามลำดับ

จำเนียร ศิลปะอาชา (2540:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ไทญี่บ้านและผู้ช่วยผู้ไทญี่บ้านในการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ไทญี่บ้านและผู้ช่วยผู้ไทญี่บ้านในการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

ฉุลthon ยะดาด (2545:81-84) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กิจกรรมเฝ้าเป็น จังหวัดนครสวรรค์พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์รองลงมาคือมีส่วนร่วมประชุมดำเนินการอนุรักษ์ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมการมีส่วนร่วมดำเนินการตามแผนการ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลและติดตามผลกระบวนการจากการทำลายป่า

สุรยุทธ หลิมตระกูล (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลางและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ป้าชุมชนบ้านหัวยสะพานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้วันข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชน

ไพบูลย์ ชื่นเจริญ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการป้าชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการป้าชุมชนน้อย ร้อยละ 20-41.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการป้าชุมชน ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษานั้นประกอบด้วยการกำหนดประชากร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้ศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในหมู่บ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก มีจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 125 คนเรือน (ที่มา : ข้อมูลทะเบียนรายภูร์อำเภอเมือง ตาก ณ วันที่ 30 กันยายน 2548 และจากระบบฐานข้อมูล สอง ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2548) โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 สร้างแบบสอบถาม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบ และให้คำแนะนำแล้วปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ ประกอบด้วยข้อมูล 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน

ตอนที่ 3 ข้อมูลและปัญหาอุปสรรคในการเข้าร่วมการจัดการป่าชุมชน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

2.2 ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นดังนี้

2.2.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรง โดยสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ซึ่งได้แก่ นาย พิระ ช่วยบำรุง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 7 วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้) และนายกฤษฎา เล็กมนี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 7 วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)

2.2.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงหาความเที่ยงตรงแล้วไปทดสอบ (Pre-Test) กับประชาชนบ้านโป่งແಡງ หมู่ 2 ตำบลโป่งແດງ อำเภอเมือง จังหวัดตาก กับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของ cronbach (Cronbaeh's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.75

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบ Check List ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปีด เป็นมาตราส่วนประมาณค่าของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) ทั้งนี้ได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมและระดับปัญหาอุปสรรคออกเป็น 4 ระดับและกำหนดค่าคะแนนดังนี้

ค่าคะแนนของระดับการมีส่วนร่วม

- มีส่วนร่วมมากที่สุด = 4
- มีส่วนร่วมมาก = 3
- มีส่วนร่วมน้อย = 2
- มีส่วนร่วมน้อยที่สุด = 1

ค่าคะแนนของระดับปัญหาอุปสรรค

- มีปัญหาอุปสรรคมากที่สุด = 4
- มีปัญหาอุปสรรคมาก = 3
- มีปัญหาอุปสรรคน้อย = 2
- มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด = 1

เกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับการมีส่วนร่วมและปัญหาอุปสรรคในการขัดการป่าชุมชน เป็นดังนี้

การมีส่วนร่วม

- มีส่วนร่วมมากที่สุด = 3.51-4.00
- มีส่วนร่วมมาก = 2.51-3.50
- มีส่วนร่วมน้อย = 1.51-2.50
- มีส่วนร่วมน้อยที่สุด = 1.00-1.50

ปัญหาและอุปสรรค

มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด	= 3.51-4.00
มีปัญหาและอุปสรรคมาก	= 2.51-3.50
มีปัญหาและอุปสรรคน้อย	= 1.51-2.50
มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด	= 1.00-1.50

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ประชากรศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสาร การจัดการป่าชุมชน และผลประโยชน์ที่ได้รับจากป่าชุมชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารังนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน มีนาคม 2551 ในวันประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน โดยการแจกแบบสอบถามให้หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม จำนวน ดำเนินการรับแบบสอบถามคืนภายในหลังประชุมเสร็จสิ้นพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้องของแบบสอบถามแล้วเก็บรวบรวมไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 ระดับปัญหาอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 ข้อเสนอแนะของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน บ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ผู้ศึกษาได้เสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
- ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน
- ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการร่วมจัดการป่าชุมชน
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	50	40.00
หญิง	75	60.00

จากตารางที่ 4.1 เพศ หัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนครอบครัวส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.00 เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
18 – 30 ปี	15	12.00
31 – 40 ปี	28	22.40
41 – 50 ปี	48	38.40
51 – 60 ปี	20	16.00
มากกว่า 61 ปี	14	11.20

จากตารางที่ 4.2 ประชากรที่ศึกษามีอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมาคืออายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.40 อายุ 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.00 อายุ 18 – 30 คิดเป็นร้อยละ 12.00 และมากกว่า 61 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.20

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพครอบครัว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าครอบครัว	54	43.20
ผู้แทนหัวหน้าครอบครัว	71	56.80

จากตารางที่ 4.3 สถานภาพของครอบครัว ประชากรศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้แทนหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 56.80 เป็นหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 43.20

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	26	20.80
ประถมศึกษา	82	65.60
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	8.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	6	4.80
ปริญญาตรี	1	0.80

จากตารางที่ 4.4 ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.60 รองลงมาคือ ไม่ได้ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.80 มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 8.00 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 4.80 และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	107	85.60
เลี้ยงสัตว์	6	4.80
รับจ้างทั่วไป	7	5.60
ค้าขาย	2	1.60
อื่นๆ	3	2.40

จากตารางที่ 4.5 ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 85.60 รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5.60 เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 4.80 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.40 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 3,000 บาท	111	88.80
3,001 – 5,000 บาท	12	9.60
5,001 – 10,000 บาท	1	0.80
10,001 – 15,000 บาท	1	0.80

จากตารางที่ 4.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชากรส่วนใหญ่รายได้ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 88.80 รายได้ 3001-5000 บาทต่อเดือน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 รายได้ 5001-10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 และรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลทั่วไปด้านรายค่าแรงตำแหน่งทางสังคม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยค่าแรงตำแหน่งทางสังคม	60	48.00
เคยค่าแรงตำแหน่งทางสังคม	65	52.00
- กำนัน/ผู้ใหญ่/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	9	7.20
- สมาชิกกลุ่มป้าชุมชน	2	1.60
- กรรมการหมู่บ้าน	6	4.80
- สมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	45	36.00
- อื่นๆ	3	2.40

จากตารางที่ 4.7 ประชากรส่วนใหญ่เคยค่าแรงตำแหน่งทางสังคมจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และไม่เคยค่าแรงตำแหน่งทางสังคมจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ผู้ที่เคยค่าแรงตำแหน่ง ส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้านจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 เป็นกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 เป็นกรรมการหมู่บ้านจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 อื่นๆ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และเป็นสมาชิกกลุ่มป้าชุมชน น้อยสุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไปด้านตำแหน่งทางสังคมปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
-ไม่ตอบคำถาม	3	2.40	
- กำนัน/ผู้ใหญ่/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	5	4.00	
- สมาชิกกลุ่มป้าชุมชน	2	1.60	
- กรรมการหมู่บ้าน	4	3.20	
- สมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	80	64.00	
- อื่นๆ	31	24.80	

จากตารางที่ 4.8 การดำรงตำแหน่งทางสังคมในปัจจุบัน ประชากรส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้านจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมาคืออื่นๆจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 เป็นกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 เป็นกรรมการหมู่บ้านจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ไม่ตอบคำถาม 3 คน และเป็นสมาชิกกลุ่มป้าชุมชนน้อยสุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลทั่วไปด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชน	5	4.00
เคยได้รับจาก	120	96.00
-เจ้าหน้าที่ของทางราชการ	8	6.40
-ผู้นำท้องถิ่น	44	35.20
-เพื่อนบ้าน/ญาติ	36	28.80
-วิทยุ	27	21.60
-โทรทัศน์	4	3.20
-อื่นๆ	1	0.80

จากตารางที่ 4.9 ประชากร ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชนจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 ไม่ได้รับข่าวสารจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ผู้ได้รับข่าวสารส่วนใหญ่ได้รับจากผู้นำท้องถิ่นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 เพื่อนบ้าน/ญาติจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 วิทยุจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 โทรทัศน์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 อื่นๆจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลทั่วไปด้านความเข้าใจในข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าใจเลย	3	2.40
เข้าใจบ้าง	114	91.20
เข้าใจดี	8	6.40

จากตารางที่ 4.10 ประชากร ส่วนใหญ่เข้าใจบ้างจำนวน 114 คน กิตเป็นร้อยละ 91.20 เข้าใจดีจำนวน 8 คน กิตเป็นร้อยละ 6.40 และไม่เข้าใจเลยจำนวน 3 คน กิตเป็นร้อยละ 2.40

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน

แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ การร่วมวางแผน การร่วมดำเนินการ การร่วมติดตามประเมินผล และการร่วมรับผลประโยชน์

ตารางที่ 4.11 ระดับการมีส่วนร่วม

กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. การร่วมวางแผน	1.87	0.68	น้อย	2
2. การร่วมดำเนินการ	1.98	0.77	น้อย	1
3. การร่วมติดตามประเมินผล	1.76	0.72	น้อย	3
4. การร่วมรับผลประโยชน์	1.37	0.68	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวม	1.75	0.71	น้อย	

จากตารางที่ 4.11 พบร่วมกันโดยรวมของประชากรอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการร่วมดำเนินการ ($\bar{X} = 1.97$) รองลงมาตามลำดับคือ การร่วมวางแผน ($\bar{X} = 1.87$) การร่วมติดตามประเมินผล ($\bar{X} = 1.76$) และการรับร่วมผลประโยชน์ ($\bar{X} = 1.37$)

ตารางที่ 4.12 การร่วมวางแผนการจัดการป้าชุมชน

กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ท่านได้ร่วมประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน	2.17	0.69	น้อย	1
2. ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน	2.08	0.58	น้อย	2
3. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการจัดการป้าชุมชน	1.77	0.78	น้อย	3
4. ท่านได้ร่วมข้อทำแผนการจัดการป้าชุมชน	1.44	0.65	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวม	1.87	0.68	น้อย	

จากตารางที่ 4.12 พบร่วมกันว่าประชาชนมีส่วนร่วมวางแผนในการจัดการป้าชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.17$) ได้แก่การร่วมประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.44$) ได้แก่ การร่วมจัดทำแผนการจัดการป้าชุมชน

ตารางที่ 4.13 การร่วมคำนวณการจัดการป้าชุมชน

กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ท่านได้ร่วมเตรียมพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นป้าชุมชน	1.95	0.90	น้อย	3
2. ท่านได้ร่วมปลูกป้าชุมชน	2.33	0.77	น้อย	1
3. ท่านได้ร่วมปลูกซ่อมป้าชุมชน	2.17	0.69	น้อย	2
4. ท่านได้ร่วมคาดคะเรนป้องกันรักษาป้าชุมชน	1.46	0.71	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวม	1.98	0.77	น้อย	

จากตารางที่ 4.13 พนวณว่าประชากรมีส่วนร่วมคำนวณการจัดการป้าชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.33$) ได้แก่ การร่วมปลูกป้าชุมชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.46$) ได้แก่ การร่วมคาดคะเรนป้องกันรักษาป้าชุมชน

ตารางที่ 4.14 ตารางการร่วมติดตามประเมินผลการจัดการป้าชุมชน

กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ท่านได้ร่วมประชุมประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป้าชุมชน	1.95	0.80	น้อย	1
2. ท่านได้ร่วมเสนอแนะความคิดเห็นการประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป้าชุมชน	1.87	0.72	น้อย	2
3. ท่านได้ร่วมออกໄไปดำเนินการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานในกิจกรรมป้าชุมชน	1.67	0.66	น้อย	3
4. ท่านได้ร่วมแก้ไขปัญหาอุปสรรค ในกิจกรรมป้าชุมชน	1.62	0.69	น้อย	4
เฉลี่ยรวม	1.76	0.72	น้อย	

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการร่วมมติดตามและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.95$) ได้แก่ร่วมประชุมประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป้าชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.62$) ได้แก่ การร่วมแก้ไขปัญหาอุปสรรคในกิจกรรมป้าชุมชน

ตารางที่ 4.15 การร่วมรับผลประโยชน์

กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. การใช้ไม้ในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมน้ำเรือน	1.35	0.81	น้อยที่สุด	2
2. การใช้ไม้ในรูปไม้ฟืน	1.30	0.68	น้อยที่สุด	3
3. การเก็บหาของป้า(หน่อไม้, เห็ด, ผักหวาน)	1.65	0.76	น้อย	1
4. การนำสัตว์เข้าไปเลี้ยง	1.17	0.46	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวม	1.37	0.68	น้อย	

จากตารางที่ 4.15 พบว่าการร่วมรับผลประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.65$) ได้แก่ การเก็บหาของป้า เช่นหน่อไม้ เห็ด ผักหวาน รองลงมาตามลำดับได้แก่ การใช้ไม้ในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมน้ำเรือน ($\bar{X} = 1.35$) การใช้ไม้ในรูปฟืน ($\bar{X} = 1.30$) การนำสัตว์เข้าไปเลี้ยง ($\bar{X} = 1.17$)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน

ตารางที่ 4.16 ปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรม	ระดับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการป้าชุมชนที่ไม่เพียงพอ	2.03	0.65	น้อย	1
2. ความไม่สะท vakn การเดินทางเข้าร่วมจัดการป้าชุมชน	1.90	0.64	น้อย	2
3. อาชีพไม่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมการจัดการป้าชุมชน	1.57	0.71	น้อย	3
4. ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมจัดการป้าชุมชนสูงกว่าผลประโยชน์ที่ท่านได้รับ	1.44	0.64	น้อยที่สุด	5
5. มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าร่วมจัดการป้าชุมชน	1.48	0.63	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวม	1.68	0.65	น้อย	

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.03$) ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการป้าชุมชนไม่เพียงพอ รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ความไม่สะดวกในการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมป้าชุมชน ($\bar{X} = 1.90$) อาชีพไม่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมการจัดการป้าชุมชน ($\bar{X} = 1.57$) มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าร่วมจัดการป้าชุมชน ($\bar{X} = 1.48$) ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมจัดการป้าชุมชนสูงกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 1.44$)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

จากแบบสอบถามปลายเปิด หัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนหัวหน้าครอบครัวได้ตอบแบบสอบถามซึ่งผู้ศึกษาได้เรียงลำดับความสำคัญไว้ดังต่อไปนี้

ด้านการรับรู้ข่าวสาร

1. ประชาชนต้องการให้หน่วยงานของรัฐมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชนให้มากกว่าปัจจุบัน นอกจากนี้ยังต้องการให้จัดทำเอกสารแผ่นพับแจกเพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับป้าชุมชน ได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 ราย
2. ต้องการให้มีสถานที่ในการฝึกอบรมและมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับป้าชุมชนเพื่อจะได้ดูแลรักษาป้า ได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ราย
3. ให้เพิ่มพื้นที่ป้าชุมชนโดยการปลูกป้าเพิ่มขึ้นเพื่อสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจจำนวน 10 ราย
4. ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาดูแลป้าชุมชน จำนวน 5 ราย
5. ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 95 ราย

ด้านผลประโยชน์

1. ต้องการงบประมาณเพิ่มขึ้นเพื่อบาบป้าชุมชนให้มีพื้นที่มากขึ้น จำนวน 14 ราย
2. ต้องการให้เจ้าหน้าที่อนุญาตให้นำไม้และของป้ามาใช้ให้มากและถูกต้อง จำนวน 20 ราย
3. ต้องการดูแลไม่ให้มีการบุกรุกป้าชุมชน จำนวน 3 ราย
4. ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 88 ราย

บทที่5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน บ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดด้านการมีส่วนร่วม มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา สามารถสรุปการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก 2) ศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า 3) ศึกษาแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อออกเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารั้งนี้ประชากรที่ศึกษาคือประชาชนบ้านหนองมะค่า ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวนทั้งสิ้น 125 คน ครอบครัว (งานทะเบียนราษฎร อำเภอเมือง ตาก ณ วันที่ 30 กันยายน 2548 และจากระบบข้อมูล สถา. ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2548) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือหัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนหัวหน้าครอบครัว จำนวน 125 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 4 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการศึกษา 2) ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน 3) ข้อมูลปัญหาอุปสรรคในการเข้าร่วมการจัดการป่าชุมชน 4) ข้อเสนอแนะของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน

ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนการทดสอบความเชื่อมั่นได้ใช้การทดสอบด้วยการ Pretest จำนวน 30 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์效 reliabil ของ cronbach ' Alpha ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.75

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารังนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมีนาคม 2551 ในวันประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน โดยการแจกแบบสอบถาม ให้หัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม จำนวน ดำเนินการรับแบบสอบถามคืนภายในหลังประชุมเสร็จสิ้นพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วเก็บรวบรวมไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารังนี้คือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1) ข้อมูลทั่วไปของประชากรศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) ระดับปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency)

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้หัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 60 อายุของประชากรที่ศึกษาอยู่ในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จึงระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 65.60 รองลงมาคือ ไม่ได้ศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20.80 และระดับปริญญาตริน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.80 อาชีพส่วนใหญ่ทำการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 85.60 รองลงมาคือรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 5.60 และน้อยที่สุดคือเลี้ยงสัตว์คิดเป็นร้อยละ 4.80 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 3000/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 88.80 ส่วนใหญ่เคยดำรงตำแหน่งทางสังคมคิดเป็นร้อยละ 52 และตำแหน่งทางสังคมจะเป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 64 ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 96 เช่นใจในข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชนบ้านคิดเป็นร้อยละ 91.20 และไม่เข้าใจเลย คิดเป็นร้อยละ 2.40

1.3.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชน

จากการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก โดยภาพรวมพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชนอยู่ระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 โดยเรียงระดับการมีส่วนร่วมจากมากไปหาน้อยดังนี้ การร่วมดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 การร่วมวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 การร่วมติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 และสุดท้าย การร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.37

2) เพื่อศึกษารักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้าชุมชน

ด้านการวางแผน พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมวางแผน ในการจัดการป้าชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 เมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.17 ได้แก่ การร่วมประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 1.44 ได้แก่ การร่วมจัดทำแผนการป้าชุมชน

ด้านการดำเนินการ พนบว่าประชาชนมีส่วนร่วมดำเนินการจัดการป่าชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.33 ได้แก่ การร่วมปลูกป่าชุมชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 1.46 ได้แก่ การร่วมลาดตระเวนป้องกันรักษาป่าชุมชน

ด้านการติดตามประเมินผล พนบว่าประชาชนมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.95 ได้แก่ การร่วมประชุมประเมินผลการดำเนินการป่าชุมชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.62 ได้แก่ การร่วมแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการจัดการป่าชุมชน

ด้านการรับผลประโยชน์ พนบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.65 ได้แก่ การร่วมเก็บข้อมูลของป่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 1.17 ได้แก่ การนำสัตว์เข้าไปเลี้ยงในป่าชุมชน

3) เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน ผลการศึกษาข้อเสนอแนะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามขอให้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและความรู้แก่ประชาชนให้ทราบกถึงประโยชน์ของป่าชุมชนเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ทรัพยากรป่าไม้โดยเริ่มจากการร่วมวางแผนเข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น และจัดทำแผน ร่วมดำเนินการ เตรียมพื้นที่ปลูกป่า ปลูกต่อเนื่อง ลาดตระเวนป้องกันรักษาป่าชุมชน ร่วมรับผลประโยชน์ในภาระ ไม้ ไม้薪 และของป่าไปใช้ประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลพร้อมแก้ไขปัญหาอุปสรรคในกิจกรรมป่าชุมชน

2. อภิปรายผล

จากการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า อำเภอเมือง จังหวัดตากมีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก โดยรวมพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับน้อยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการร่วมดำเนินการซึ่งอยู่ในระดับน้อย และข้อเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ การร่วมรับผลประโยชน์ อาจเป็น เพราะว่าประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนไม่เพียงพอทำให้ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการป่าชุมชน อีกทั้งการคุณภาพลำบาก ไม่สะทogeneในการเข้าร่วมกิจกรรมป่าชุมชนประกอบกับพื้นที่ที่จัดตั้งเป็นป่าชุมชนยังมีกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้หลายฉบับควบคุมอยู่ ทำให้ประชาชนไม่สะดวกที่จะนำผลผลิตจากป่าชุมชนไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับ สูรยุทธ หลิมตรรภุล ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ศึกษาเฉพาะกรณีป่าชุมชนบ้านหัวยสะพาน ตำบลหนองโคน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบร่วมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ป่าชุมชนหัวยสะพาน อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลางและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ป่าชุมชนหัวยสะพานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและจัดการป่าชุมชนพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับน้อยอาจเป็นเพราะว่าประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนไม่เพียงพอทั้งนี้สอดคล้องกับ จุลthon สะอาด ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กรณีศึกษาป่าชุมชนปางสัก กิ่งอำเภอแม่เป็น จังหวัดนราธิวาส พบว่าการรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมดำเนินการจัดการป่าชุมชนพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การร่วมปลูกป่าชุมชนอาจเป็นเพียงว่าการปลูกป่าชุมชนเป็นกิจกรรมที่เข้าร่วมดำเนินการง่ายไม่ต้องใช้เวลาต่อเนื่องมาก ไม่ต้องการความรู้ประสบการณ์ ประกอบกับชาวบ้านส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการระดมกำลังแรงงานในลักษณะอาสาพัฒนาจากโครงการพัฒนาในหมู่บ้าน โครงการอื่นๆมา ก่อนและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การร่วมคาดคะเนป้องกันรักษาป่าชุมชน อาจเป็นเพียงว่าในการคาดคะเนป้องกันรักษาป่าชุมชน เป็นกิจกรรมที่ต้องตรวจสอบว่าในเขตป่าชุมชนมีการกระทำผิดกฎหมายหรือข้อห้ามที่ได้มีมติกลงร่วมกันไว้หรือไม่ หากพบเห็นผู้ที่ฝ่าฝืนจะมีการลงโทษ อาจทำให้ผู้ถูกลงโทษไม่พอใจและมีการกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายได้ เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายที่ให้อำนาจแก่นักคลติ์คาดคะเนป้องกันรักษาป่า ทั้งนี้สอดคล้องกับไฟนอล ชั้นเรียน ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการป่าชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอแปลงยาว จังหวัดยะลา พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการป่าชุมชนน้อย โดยเข้าร่วมปลูกป่าเพียงร้อยละ 41.4

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่าจังหวัดตาก พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุดอาจเป็นเพียงพื้นที่ที่จัดทำเป็นป่าชุมชนมีกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้หลายฉบับควบคุมอยู่การที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์หรือนำผลผลิตออกจากป่าชุมชนจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดก่อน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ จุดthon สะอาด ที่ได้ศึกษาไว้จัดเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนกรณีศึกษาป่าชุมชนในกิจกรรมอนุรักษ์ ส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์

การมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก พบว่าการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับน้อยอาจเป็นเพียงว่าประชาชนไม่มีความเข้าใจในข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยตั้งแต่ขั้นตอนของการวางแผน จนถึงขั้นตอนการติดตามประเมินผล ทั้งนี้สอดคล้องกับ กัญารัตน์ รัตนะจิตร ที่ได้ศึกษาไว้จัดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน กรณีศึกษาป่าเขาวาง ตำบลป่าอ้อ และ ตำบลระบำ อำเภอланสัก จังหวัดอุทัยธานี พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 ไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการติดตามประเมินผล

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะคำอำเภอเมืองจังหวัดตากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ด้านข่าวสารความรู้เกี่ยวกับป่าชุมชน

- 1) ควรมีการประชาสัมพันธ์นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ เอกสารแผ่นพับ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและทราบถึงประโยชน์ของการมีป่าชุมชนและมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนให้มากยิ่งขึ้น
- 2) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาสเข้ารับการอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน
- 3) จัดฝึกอบรมการทำางานเป็นทีมให้กับคณะกรรมการป่าชุมชน
- 4) ใช้กลุ่มกองทุนหมู่บ้านเป็นกลไกในการเสริมสร้างให้มีการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน เพราะจากการตอบแบบสอบถามประชาชนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน

3.2 ด้านผลประโยชน์จากการป่าชุมชน

- 1) ภาครัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเองเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ผิดกฎหมาย
- 2) ผลิตผลของป่ารัฐควรจัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจกำลังผลิตในแต่ละปี สามารถนำออกมาราชเท่าที่จำเป็นเพื่อที่จะอนุญาตให้ประชาชนเก็บหาได้โดยไม่ผิดหลักวิชาการป่าไม้

บรรณานุกรม

- กรมป่าไม้ (2536) “แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาการป่าไม้ของประเทศไทย” กรุงเทพฯ
-
- (2531) “การจัดการป่าชุมชน” กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ กรมป่าไม้ กรุงเทพฯ
- กัลยารัตน์ รัตนะจิตรา (2543) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน กรณีศึกษา ป่า博文 ตำบล博文 อ้อ และตำบลกระบำ จังหวัดอุทัยธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- โภมด แพรภกทอง (2537) “ป่าชุมชนในประเทศไทย” แนวคิดป่าชุมชน สรวณป่าชุมชน สำนักส่งเสริมการปลูกป่า กรุงเทพฯ กรมป่าไม้
- โภมด แพรภกทอง และจินตนา ออมรสงวนสิน (2535) “การป่าไม้ชุมชนในระบบป่าชุมชน” หน้า 592-583 ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการป่าไม้ชุมชน สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กุลธน ธนาพงศ์ชร (2548) “แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ” ในเอกสารการสอนชุดวิชา นโยบายสาธารณะและการวางแผน หน่วยที่ 1 หน้า 4-7 สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี สาขาวิชาการจัดการ “คณะกรรมการพิจารณาแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับป่าชุมชน” (2533: อัสดำเนา)
- คณะกรรมการพิจารณาแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับป่าชุมชน
- คณ万里สาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ธรัญรัตน์ หริษฐพงษ์ (2542) “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของรายภูริในโครงการวนศาสตร์ชุมชนบนพื้นที่สูงในลุ่มน้ำห้วยยองเพาะจังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชุลthon สะอาด (2545) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กรณีศึกษา ป่าชุมชนปางสักกิงอำเภอแม่เปี๊ยะ จังหวัดนครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เจนศักดิ์ วิชาภูมิพงศ์ (2550) “การบริหารจัดการป่าชุมชนในประเทศไทย” กรุงเทพฯ พิมพ์ที่ชุมชนการเกษตรแห่งประเทศไทย
-
- (2551) “การส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน” สำนักส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้

จำเนียร ศิลปอาชา (2540) “การมีส่วนร่วมของผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและรักษาธรรมชาติ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลอ้าน วุฒิกรรณรักษยา (2526) “ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท” กรณีศึกษาโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่น ชนบท ของ ตำบลคุ้มพะยอม จังหวัดราชบุรี

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527) “กลวิธีแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท” กรุงเทพฯ ศักดิ์โสภាតรพิมพ์

ปกรณ์ บริษัท (2530) “ทฤษฎีแนวคิดและกลยุทธ์เกี่ยวกับการพัฒนา” กรุงเทพฯ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

เพิ่มศักดิ์ mgr กิริณ์ (2543) “กฎหมายป่าชุมชนเหมาะสมกันหรือไม่ อย่างไร” ในบทความป่าชุมชน หน้า 17-25 กรุงเทพฯ ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ แห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527) “นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์ การพัฒนา ปัจจุบัน” การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา กรุงเทพฯ ศักดิ์โสภารพิมพ์

ไพบูลย์ ชื่นเจริญ (2536) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการป่าชุมชน” ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอแปลงยาว จังหวัดยะลา วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนาบริหารศาสตร์ มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2536) “หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท” กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนไทยอนุเคราะห์การพิมพ์

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550” (2550, 24 สิงหาคม) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอน 47ก หน้า 79

ศรีสุวรรณ ควรขจร (2533) “ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชนบทและทรัพยากร” จดหมายข่าวทางใหม่ มูลนิธิพิริช เนามัน ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน)

- สมศักดิ์ สุขวงศ์** (2532) “เอกสารทางวิชาการแนวทางวิชาการเพื่อพัฒนาป้าไไม่ของไทย ในปัจจุบัน”หน้า 102-115 การบรรยายพิเศษทางวิชาการป้าไไม่ประจำปี 2552 กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
-
- (2543) “พรบ.ป้าชุมชนเพื่อคนเฝ้าระวังป้าและความยั่งยืน” หน้า 5-16 ใน บทความป้าชุมชน ศูนย์ฝึกอบรมวิชาศาสตร์ชุมชนแห่งภาครัฐเชียงใหม่พิเศษ กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สมบัติ ช่างธัญวงศ์** (2543) “นโยบายสาธารณะ” แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการคณารังสีประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สุพรชัย มั่งมีสิทธิ์** (2535) “การศึกษาการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการจัดการป้าชุมชน ในโครงการเอกสารนี้” กรณีศึกษาโครงการป้าชุมชนที่เริ่มโดยศูนย์พัฒนาหมู่บ้านชนบท ผสมผสานภูมิปัญญา จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาดูงานมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น สุวรรณี คงทอง (2536) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป้าชายเด่นชุมชนในท้องที่ อำเภอสักจังหวัดตรัง” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อุรุพงษ์ หลิมตระกูล** (2544) “ป้าจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป้าไไม่” ศึกษาเฉพาะกรณี ป้าชุมชนบ้านหัวสะพาน ตำบลหนองโรง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- เสน่ห์ จุ้ยโต** (2547) “ความหมายของนโยบายสาธารณะ” ในเอกสารการสอนชุดวิชา นโยบายสาธารณะและการบริหาร โครงการหน่วยที่ 1 หน้า 4-8 นนทบุรี สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขา วิชาการจัดการ elmanwy Kovnich (2528) “แนวทางการพัฒนากิจกรรมป้าชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชน” ในวารสารปีที่ 7

ภาคผนวก

ភាគុយក ៩
រាយច៊ីអ្នកទងគុលវិទ្យា

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายพีระ ช่วยบำรุง ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานป้าไม้ 7 วุฒิการศึกษาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป้าไม้) สถานที่ทำงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 14 (ตาก)
2. นายกฤษฎา เล็กมณี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานป้าไม้ 7 วุฒิการศึกษาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป้าไม้) สถานที่ทำงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 14 (ตาก)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า จังหวัดตาก

**แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน
บ้านหนองมะค่า หมู่ 12 ตำบลโป่งแดง อำเภอเมือง จังหวัดตาก**

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน เป็นแบบสอบถามสำหรับ
การวิจัยเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ แผนกวิชาบริหารธุรกิจ
วิชาเอกกรุงประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

☐ 18 – 30 ปี	☐ 31 – 40 ปี	☐ 41 – 50 ปี
☐ 51 - 60 ปี	☐ 61 ปีขึ้นไป	

3. สถานภาพของครอบครัว

☐ หัวหน้าครอบครัว	☐ ผู้แทนหัวหน้าครอบครัว
--	--

4. ระดับการศึกษา

☐ ไม่ได้ศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
ต้น		
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	☐ อนุปริญญาตรี/ปวส.	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ	

5. อาชีพ

☐ เกษตรกรรม	☐ เด็กสัตว์	☐ รับจ้างทั่วไป
ค้าขาย	☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐ อื่น ๆ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 3,000 บาท	☐ 3,001 – 5,000 บาท
☐ 5,001 – 10,000 บาท	☐ 10,001 – 15,000 บาท
☐ มากกว่า 15,000 บาท	

7. ท่านเคยดำรงตำแหน่ง ในสังคมหรือไม่

☐ ไม่เคย	
☐ เคย (โปรดระบุ)	

- () กำนัน / ผู้ใหญ่ / ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
- () สมาชิกกลุ่มป้าชุมชน
- () นักการเมืองท้องถิ่น
- () กรรมการหมู่บ้าน
- () สมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน
- () อื่นๆ

8. ปัจจุบันท่านดำเนินการตำแหน่งใดในสังคม

- () กำนัน / ผู้ใหญ่ / ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
- () สมาชิกกลุ่มป้าชุมชน
- () นักการเมืองท้องถิ่น
- () กรรมการหมู่บ้าน
- () สมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน
- () อื่นๆ

9. ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชนหรือไม่

- ไม่ได้รับ
- ได้รับจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)
 - () เจ้าหน้าที่ของทางราชการ
 - () ผู้นำท้องถิ่น
 - () เพื่อนบ้าน / ญาติ
 - () วิทยุ
 - () โทรทัศน์
 - () หนังสือพิมพ์/วารสาร
 - () อื่นๆ

10. ท่านมีความเข้าใจในข่าวสารเกี่ยวกับป้าชุมชนที่ได้รับอย่างไร

- ไม่เข้าใจเลย
- เข้าใจบ้าง
- เข้าใจดี

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนบ้านหนองมะค่า
หมู่ 12 ตำบลโอลังกาῆะ อำเภอเมือง จังหวัดตาก

กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
การร่วมวางแผน				
1. ท่านได้ร่วมประชุมวางแผนการจัดการป่าชุมชน				
2. ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมวางแผนการจัดการป่าชุมชน				
3. ท่านได้ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการจัดการป่าชุมชน				
4. ท่านได้ร่วมขัดทำแผนการจัดการป่าชุมชน				
การร่วมดำเนินการ				
1. ท่านได้ร่วมเตรียมพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นป่าชุมชน				
2. ท่านได้ร่วมปลูกป่าชุมชน				
3. ท่านได้ร่วมปลูกซ่อนป่าชุมชน				
4. ท่านได้ร่วมคาดคะเรวนป้องกันรักษาป่าชุมชน				
การร่วมติดตามประเมินผล				
1. ท่านได้ร่วมประชุมประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป่าชุมชน				
2. ท่านได้ร่วมเสนอแนะความคิดเห็นการประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป่าชุมชน				
3. ท่านได้ร่วมออกใบคำแนะนำตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานในกิจกรรมป่าชุมชน				
4. ท่านได้ร่วมแก้ไขปัญหา อุปสรรค ในกิจกรรมป่าชุมชน				
ผลประโยชน์ที่ได้รับ				
1. การใช้ไม้ในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมน้ำหน้าเรือน				
2. การใช้ไม้ในรูปไม้ฟืน				
3. การเก็บหาสนอไม้				
4. การนำสัตว์เข้าไปเลี้ยง				

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมจัดการป่าชุมชน บ้านหนองมะค่า

หมู่ 12 ตำบลโป่งแಡง อำเภอเมือง จังหวัดตาก

ข้อความ	ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วม ในการจัดการป่าชุมชน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
<p>1. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน ที่ไม่เพียงพอ</p> <p>2. ความไม่สะดวกในการเดินทางเข้าร่วมจัดการ ป่าชุมชน</p> <p>3. อาชีพไม่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมการจัดการ ป่าชุมชน</p> <p>4. ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมจัดการป่าชุมชนสูงกว่า ผลประโยชน์ที่ท่านได้รับ</p> <p>5. มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าร่วมจัดการป่าชุมชน</p>				

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน

1. ค้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนที่ไม่เพียงพอ

.....
.....
.....
.....

2. ค้านผลประโยชน์

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ค
การคิดสําคัญคราวห'

การคิดสถิติวิเคราะห์

1. ค่าเฉลี่ยคำนวณจากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย

X = ค่าการมีส่วนร่วม

N = กลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคำนวณจากสูตร

$$\text{SD.} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ SD. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทนค่าคะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ย

\sum แทน ผลรวม

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงผลการพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างข้อคำานที่ต้องการทราบ

ตารางแสดงผลการพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างข้อคำามที่ต้องการทราบ

ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เข้ามาราย		คะแนนรวม	IOC= ☐ R/n	ความหมาย
	คน ที่ 1	คน ที่ 2			
1. การร่วมวางแผน					
1) ร่วมประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
2) ร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมวางแผนการจัดการป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
3) ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการจัดการป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
4) ร่วมจัดทำแผนการจัดการป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
2. การร่วมดำเนินการการจัดการป้าชุมชน					
1) ร่วมเตรียมพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
2) ร่วมปลูกป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
3) ร่วมปลูกซ้อมป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
4) ร่วมคาดคะเนเวลาป้องกันภัยป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
3. ร่วมรับผลประโยชน์					
1) การใช้ไม้ในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมน้ำบ้านเรือน	1	1	2	1	ใช่ได้
2) การใช้ไม้ในรูปไม้พื้น	1	1	2	1	ใช่ได้
3) การเก็บหาของป่า (หน่อไม้, เห็ด, ผักหวาน)	1	1	2	1	ใช่ได้
4) การนำสัตว์เข้าไปเลี้ยง	1	1	2	1	ใช่ได้
4. ร่วมติดตามประเมินผล					
1) ร่วมประชุมประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
2) ร่วมเสนอแนะความคิดเห็นการประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
3) ร่วมออกใบคำนินการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานในกิจกรรมป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้
4) ร่วมแก้ไขปัญหา อุปสรรค ในกิจกรรมป้าชุมชน	1	1	2	1	ใช่ได้

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายสุนทร สุทธนะ
วัน เดือน ปีเกิด	7 ธันวาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	บริษัทฯส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์บ้านพิท(ส่งเสริมการป่าไม้) มหาวิทยาลัยสูงทักษิรราช พ.ศ 2536
สถานที่ทำงาน	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่14 (ตาก) อำเภอเมือง จังหวัดตาก
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 6